ДЕТСКИ ТЪРБИ

ВЪРШИДБА

Грѣй ни, грѣй ни, слънце лятно,
грѣй ни, грѣй да стане,
че слѣдъ жетва благодатна
чака весело харвана.

Ще докарме кръстосъ
на порьски хармани,
после пертити жребиятъ
ще пропуснатъ и вѣрнатъ.

Чакъ подъ родни небесклони
Пъсенъ не ще кънти,
че обилно ще се роди
житото лятно шъ харвани.

Димитаръ Костовъ ул. IV-о отд.
гр. Сливенъ

ЕСЕНЪ

Настана хладна есенъ,
Намръщи се небето.
Хладенъ вѣтъръ вѣе
и листа пожлѣе.

Запустяха златни пиле,
Замлъкнаха войни птички.
Жадрава гора жалѣ
въ нашата бѣдница.

Петръ Бардиенъ ул. II кл.,
с. Лонци.

ОВЧАРЧЕ

Мъничко сѣмъ аз овчарче,
сладко мень не тъй знаѣ,
че отъ сутринъ въ гората
свирь, яка чакъ до зрачъ.

Вечерь стадото повеждамъ
къмъ селото ази пакъ;
вечерьта и щастливо
водамъ сѣмъ овчарче аз.

Софка Ст. Иванелева ул. II кл.
с. Лесово, Ихтиманско

Въ царството на еделвайса

Отъ нѣколко дена вече туристическата дружинка „Елѣй" бродѣше въ легендарнитѣ Рилски планини въ най-послѣ и на хижа „Яворовъ". Панорамата, която се открива отъ тука, е изваждане красива. На изтокъ се бѣлѣе гряда Разлогъ, съ ивлата Разложка котловина; зада нея въ далечината се сѣнчѣ Пирина, съ чудесния „Бъ-ренкевъ, Вѣзъръ и др., и Рила съ Мусала, Малка Мусала, Скакавица и др. Всичко то се е забиле високо чедата си въ облацитѣ. Мусала надминава всички върхове. На сѣверъ, зада Разлогъ, се вижда се нощно отъ тъмна, се виждъ мѣстността „Бяхови дупки". Тукъ е центъстото на еделвайса.

На сутринта рано тръгнахме на пътеката за „Бяхови дупки". Слѣдъ случвоъ полъ стигнахме до едно малко кедренце. Отъ тукъ нататъкъ нѣмало нищо, затова си нанъльнихме панорамѣ. Сладъ нашето небето се заобличи. Задухъ ледъ студенъ. Ние се спрѣхме и стигнахме на бѣлото, горно нас се чудна гледка. Виждахме се Елъ-Тепе, Мусала, Малка Мусала, Тодорини кръвъ, Мурудовъ кръвъ, а подъ него Влахинскитѣ езера. Въ дъсно се сивѣеха Огражденъ, а въ дъсняята по на изтъ Бѣлдъ-сиша. А на сѣверо-изтокъ се виждаше хижата „В и р о н ъ", катъ кибритенъ кутийка. Дълго време сѣдахме, като замаяни и не можехме да сваемъ очи отъ чудесната гледка. Но трѣбваше да се бързъ. Превнахме с голѣмо внимѣние и Бяховитѣ дупки. Задъ сиолъ вѣтъръ. Насмалко нѣкои да ни сѣборе на пропастъ. Заниже на долу по пъти на хижата, но по дъра посока. Трѣбваше ни по „Дерекъ на пъстрѣ". Тя бяла стрелъ за Цръ Ерденъ, и Кайзеръ Вилхелмъ, който се посетили царстъото на еделвайса. Тъ е изкъ дъ дъ дъ на тая мѣстность. Отъ дъетъ не стрелъ се издигнатъ отъсвѣ мраморни скали, по които растъ еделвайсъ. Сѣрбинъте гръмъ туристи, които носѣха голѣми китки отъ тъ чудно-красивъ Пирински цвѣтъ. Минѣвахме едно хубъ дъ дъ на полена, подобнъ на стадъ, останѣхме съ равнищѣ и тръгнахме за сачъ дъ ъ ъ